

De armen in het hart van de kerk

Slotdocument paragraaf 19

In het hart van God, en dus ook in dat van de Kerk, nemen arme, gemarginaliseerde en uitgesloten mensen een bijzondere plaats in (cf. EG 197). De christelijke gemeenschap ontmoet in hen het gelaat en het lichaam van Christus, die, hoewel Hij rijk was, arm is geworden voor ons, om ons met zijn armoede te verrijken (cf. 2 Kor 8,9). Deze voorkeursoptie voor de armen is onlosmakelijk verbonden met het christologische geloof. De armen kennen de lijdende Christus op een directe manier (cf. EG 198). Dit maakt hen tot verkondigers van het als gave ontvangen heil, en tot getuigen van de vreugde van het Evangelie. De Kerk is geroepen om arm te zijn met de armen, die vaak de meerderheid van de gelovigen vormen. Het is haar roeping om hen te beluisteren, om samen met hen de gaven te ontdekken die zij van de Geest ontvangen, en om hen te erkennen als subjecten van de evangelisatie.

Gesprek in de Geest Vragen ter overweging

Dit is zo'n rijke en radicale passage dat het misschien nuttig is om meer tijd dan normaal aan de tekst te besteden en de Heilige Geest te vragen je te inspireren.

1. Het voelt erg tegen de cultuur in om te zeggen dat de armen 'het hart van de Kerk vormen' – in plaats van bijvoorbeeld het voorwerp van ons medelijden of onze liefdadigheid. Wat zou er moeten veranderen zodat de armen, gemarginaliseerden en uitgeslotenen in het centrum van onze katholieke gemeenschappen staan, en niet aan de rand?
2. Hoe worden we 'geroepen om arm te zijn met de armen'? Welke soorten armoede zijn er in onze lokale gemeenschap?
3. Welk woord of welke zin neem je mee uit deze passage om de rest van je dag bij je te dragen?

